

Seans med komplikationer

Seans med komplikationer

spiritistisk komedi i två akter

av Christian Lanciai (2002)

Personerna :

Doktor Cavendish

Dorothy

Martha

Stanton

Sheila

Bill

Mrs North

Sylvester

Madeleine

Leopold

Caleb

Seth

Jonathan

en domare

en åklagare (broder Matthew)

en advokat (master Joshua)

andra puritaner

Handlingen äger rum vid Cornwalls kust nyligen.

Copyright © Christian Lanciai 2002

Akt I scen 1.

Doktor Cavendish Är ni säkra på att vi vet vad vi ger oss in på?
Dorothy Har vi något val?
Martin Nu när vi har kommit så här långt kan vi inte vända tillbaka.
Stanton Jag hänger bara med. Jag struntar i konsekvenserna. För mig är det bara underhållning.
Sheila En underhållning som kan sluta med döden eller med något värre.
Bill Ta det då inte så himla allvarligt. Det är ju bara en lek, för helvete!
Cavendish Det är det vi inte vet, och Sheila här tycks veta vad hon talar om.
Mrs North Vad har vi för alternativ? Vad händer om vi avbryter?
Stanton Då får vi aldrig veta fortsättningen.
Sylvester Är vi inte skyldiga andarna att vi fortsätter? De söker ju kontakt med oss. De vill ju så gärna ha den. Släpper vi den nu sviker vi dem.
Stanton Man vet aldrig om du verkligen menar vad du säger eller om du bara driver med oss, Sylvester.

Sheila Vad menar ni själv, doktorn, som är äldst av oss och borde vara klokast?

Cavendish Jag ser det hela som ett vetenskapligt experiment som bör drivas igenom oavsett konsekvenserna.

Bill Även om det kostar våra liv?

Stanton Du vet väl, Bill, att doktorn gärna skulle offra våra liv.

Dorothy Jag tror knappast våra liv står på spel men däremot vår andliga hälsa. Vi leker med de krafter från andra sidan som vi inte vet något om. Det är nästan som en sorts masochistisk roulette med själen som insats.

Martha Du har alldeles rätt, Dorothy. Det är det som gör det så spännande.

Stanton Jag hänger med. Ju förr vi drunknar i andar och ektoplasma, desto bättre. Jag älskar andligt sällskap.

Mrs North Ni tar det lätt, mr Stanton, alltför lätt.

Cavendish Vill ni avbryta experimentet, Mrs North?

North Jag har ändå inte långt kvar, så nog kvittar det lika.

Sylvester En fatalistisk inställning, Mrs North.

North Jag är medveten om det.

Dorothy Jag tror allt går bra om vi bara håller oss till syftet.

Stanton Vad var syftet, Dorothy? Hade vi något, så har jag glömt det.

Dorothy Att ta reda på vad det egentligen var för ett trauma som hände vår familj för mer än tre hundra år sen och varför vår familj har förföljts av mardrömmar ända sedan dess.

Sheila I mer än tre hundra år har ingen i familjen kunnat sova på grund av hemsökelse och mardrömmar, och vi tror det kan ha berott på något som hände för drygt tre hundra år sedan, och därför vill vi veta exakt vad.

Bill Så vi sitter alla här på grund av kronisk sömnlöshet.

North Och familjen håller på att dö ut.

Cavendish Eftersom jag är den enda utanför familjen och som dessutom kan sova är jag här för att vägleda er genom experimentet och tar helt och hållet på mig ansvaret för konsekvenserna, men jag tror att vi är på rätt väg.

Sylvester Vi har ju faktiskt fått kontakt med en häxa från 1600-talet.

Cavendish Ja, det är en lysande början.

Bill Så vad väntar vi på? Sätt i gång!

Cavendish Är vi alla klara?

Martha Jag tror inte vi kan bli mycket klarare.

North Får jag då be er alla fatta varandras händer, så är cirkeln slut. Så fort någon släpper någon kontakt avbryts sessionen.

Stanton Vi är alla i era trygga händer, Mrs North.

Bill Inga dumma kommentarer nu, Stanton. Det här är allvarligt.

Stanton Ska du säga.

Cavendish Mina herrar, till saken!

Martha Var nu tysta någon gång så att faster får koncentrera sig.

North Jag är redan koncentrerad. Ingenting kan störa mig. Jag känner redan vibrationerna. Etern strömmar genom mig. Tid och rum försvinner. Endast själarna blir nakna kvar i evighetens rymd.

Stanton Jag känner mig utsatt och naken.

Dorothy Tyst, Stanton!

North Här kommer nu andarna emot mig, alla osynliga andar, som aldrig blivit klara med sin livsuppgift, som avbrutits mitt i sina livsverk av andras sabotage, som blivit oskyldiga offer och aldrig kommer över det. Välkomna, oskyldiga andar!

Sylvester Kalla nu inte fram vilka osaligheter som helst, utan håll er till väsentligheter.

Stanton Stör henne inte, Sylvester. Hon sköter bara sitt jobb.

Bill Men vi vill ju för fan inte ha vilka djävlar som helst här, Stanton. Sylvester har rätt. Han liksom jag är rädd för att moster ska göra det för bra.

North Tack för er tillit till min förmåga. Får jag nu fortsätta?

Dorothy Bry er inte om pojkarna, moster. De ska alltid bara retas.

Cavendish Får jag påminna er alla om att detta är ett seriöst experiment.

Bill Ja, det är så in i helvete seriöst.

Stanton Jag tror att det är du som manar fram djävlarerna här. Du kan ju inte öppna munnen utan att du osar svavel.

Bill Munväder är bättre än bakväder.

Sylvester Ni ballar ju fullständigt ur, era dårar.

Martha Har ni varit och skåpsupit nu igen? Ni vet ju att seanser inte fungerar om någon är berusad.

Stanton Har du supit, Bill?

Bill Inte mer än vanligt. Eftermiddagsdrinken kan ju ingen vara utan.

Dorothy Jag måste erkänna att jag stärkt mig.

Sylvester Bra, Dorothy.

Martha Jag är rädd att vi alla är mer eller mindre påverkade, mrs North.

North Bra, det underlättar saken. Huvudsaken är att jag är nykter och äntligen nån gång får koncentrera mig.

Bill Ska vi ge henne en sup, Stanton?

Stanton Jag tar den hellre själv. Sådant slösar man inte på nykterister.

Cavendish Mina herrar, ska ni hålla på så här är det lika bra vi avbryter genast.

Sylvester Låt nu äntligen mrs North få koncentrera sig innan doktor Cavendish bryter samman.

Dorothy Är någon annan nykter här utom moster?

Cavendish Jag måste tyvärr erkänna att jag är det.

Sylvester Ett unikt fall.

Bill Bra. Ingen annan behöver känna sig skyldig.

Sylvester Kalla fram de onda andarna nu, mrs North. Vi är alla preparerade utom doktor Cavendish.

North Vem har sagt att de är onda?

Stanton Vem har sagt att de inte är det?

Martha Här kommer vi ju inte ur fläcken. Ska vi bara sitta här och tjafsa hela tiden tills bordet lyfter sig?

North Här lyfter sig inga bord. Vi ägnar oss inte åt sådant. Här är det raka rör som gäller.

Bill Moster gör det garanterat alltid för bra.

Stanton Nu osar han svavel igen.

Bill Nej, det var en brakfis.

Dorothy Pojkar! Pojkar!

Cavendish Ska det fortsätta länge så här behöver jag en sup.

Bill Äntligen talar doktorn med mänsklig stämma.

North Ska vi inte sätta i gång någon gång?

Dorothy Låt nu moster koncentrera sig.

Bill Vad tyst du är, Sheila. Är du också nykter?

Sheila Nej, jag försöker koncentrera mig.

Sylvester Det är inte bara mrs North som har kontakt med andarna.

Stanton Gör det inte för bra, Sheila.

Sheila Jag tror faktiskt att jag har fått kontakt med häxan.

Bill Vad säger hon?

Sheila Hon ropar på hjälp. Hon vädjar till evigheten. Hon överklagar till framtiden. Hon är oskyldigt dömd.

Stanton För vad då till vad då?

North Inga detaljfrågor. Bara själva kontakten är viktig. Tala till oss, olyckliga barn från det förflutna.

Sheila Hon är i fängelse tungt fjättrad i bojor och skall brännas på bål.

Stanton För vad då?

Sheila För att hon är den hon är. Vi måste hjälpa henne.

Stanton Vem är hon då?

Bill Ställ inte så dumma frågor, Stanton.

Sylvester Alla frågor är dumma i sådana här sammanhang.

North Hur kan vi hjälpa henne?

Sheila Det är just det som är frågan.

Stanton Vad sade du om dumma frågor, Sylvester?

Sheila Hon tar hela framtiden till vittne till hennes orättvisa öde.

Sylvester Det brukar häxor göra.

Cavendish Är hon släkt med oss?

Sheila Hon heter Madeleine North.

North Vår stammoder!

Stanton Vi måste rädda henne! Annars kan hon inte föda våra förfäder!

Sheila Det är värre än så.

Sylvester Vi lever, alltså har saken redan ordnats. Vi behöver inte ingripa.

Bill Du menar att om vi gör det så kanske vi upplöser oss själva?

Sylvester Ingenting är omöjligt.

Cavendish Nej, det är det sannerligen inte.

Dorothy Moster, vad skall vi göra?

North Vi måste rädda henne.

Martha Hur? Det är bara trehundra-femtio års åtskillnad mellan oss.

Cavendish Tiden är relativ.

Sylvester Jag tycker detta börjar bli riskabelt.

Dorothy Vad säger hon mera, Sheila?

Sheila Hon tror på en möjlighet att undkomma sitt öde.

Sylvester Det låter bra. Säg till henne att lyckas.

Stanton Lycka till, Madeleine North.

Bill Vi är alla med dig.

Dorothy Vi ska hjälpa dig, Madeleine, med våra andars kraft.

Cavendish Vi koncentrerar oss alla på dig och din flykt.

Martha Allt är möjligt, Madeleine, bara du tror.

Sylvester Lova inte för mycket. Hon dyker kanske upp och kräver betalt.

North Madeleine, vi hjälper dig med våra förenade andars obegränsade kraft. Du kan! Vi hjälper dig!

Sheila Nej!

Bill Sheila! Vad är det?

Sheila Nej! *(skriker. En explosion med mycket rökutveckling. Sheila försvinner i röken. Alla börjar hosta desperat. Cavendish reser sig och bryter seansen.)*

North Bryt inte kedjan!

Sylvester För sent. Den är bruten.

Stanton Vad tusan hände?
Bill Helvetet släppte en fjärt.
Sylvester Hur är det med Sheila?
Dorothy Sheila! Sheila!
(Alla är nu på fötterna och hostar förtviolat medan röken skingras och visar en främmande kvinna på Sheilas plats.)
Cavendish Sheila! Det är inte du! Vem är ni, min fröken?
Madeleine Jag tänkte just fråga er det samma.
Dorothy Var är Sheila? Vad har du gjort med henne?
Madeleine Vem är Sheila?
Sylvester Vänta. Säg inget. Gissar jag rätt om jag förmodar att ni är Madeleine North?
Madeleine Hur kunde ni veta det? Har ni sett mig förut?
Sylvester Absolut inte.
Bill Detta övergår min fattningsförmåga.
Cavendish Absolut.
Martha Jag är säker på att något sådant här aldrig har hänt förut.
Cavendish Precis, Martha. Vi står inför ett revolutionerande genombrott i spiritismens historia.
Madeleine Spiritism? Är det ni som kallat hit mig?
Cavendish Svara mig uppriktigt, mitt barn. Varifrån kommer du? Var var du innan du kom hit?
Madeleine Jag satt i fängelse i tunga kedjor och inväntade min avrättning. Plötsligt var jag här i stället. Men var är jag?
Cavendish En fråga till. Vilket år tror du att det är?
Madeleine 1648 naturligtvis.
Cavendish Mitt barn, det är mitt utomordentliga privilegium att få upplysa dig om att du befinner dig exakt 348 år längre fram i tiden.
Madeleine Är det därför ni har så underliga kläder?
Stanton Vad sägs, Bill, om detta mode, sista skriket från 1648?
Bill Imponerande.
Dorothy Men var är då Sheila? Vad har hänt med henne?
Cavendish Förmodligen på Madeleines plats i fängelset.
Sylvester Det bör ge Madeleines domare ett huvudbry att grubbla över.
North Ja, jag kan se Sheila i Madeleines ställe i fängelset, i kedjor och mycket upprörd över situationen.
Martha Det hade jag också varit.
Madeleine Menar ni att det har skett en personförväxling genom tiden, genom 350 år?
Stanton Någonting ditåt tycks sannerligen ha inträffat.
North Vad tänkte du på innan du kom hit?
Madeleine Jag åkallade Gud och evigheten och hela framtiden som vittne till mitt orättfärdiga lidande och skrek ut min oskuld inför någon som bättre skulle förstå mig i framtiden....
Dorothy Det var Sheila.
Sylvester Hon åkte dit.
Bill Där fick hon för sin hjälpsamhet. Vi lyckades rädda Madeleine men blev av med Sheila i stället.
Dorothy Det är ju alldeles fruktansvärt!
Sylvester Onekligen ett praktfullt dilemma.

Madeleine Men om ni kunde få mig hit tvärs genom 350 så kan vi få er Sheila tillbaka hit också.

Stanton Men då kanske du åker dit igen.

Cavendish Det här måste lösas på något sätt.

Bill Ja, lös det åt oss, doktorn.

Dorothy Vi måste få kontakt med Sheila. Vad som än händer får vi inte släppa kontakten med henne.

Martha Jag har ett förslag.

North Vad föreslår du, Martha?

Martha Att vi rådfrågar vår gamle mystiske gårdvar, som verkar vara en ockult expert av obegränsade mått.

Stanton Du menar den skumme Leopold?

Cavendish Han är kanske just rätt man att rådgöra med i detta fall. Han har ju alltid haft svar på alla frågor och vet allt om sådant som vi inte vet något om.

North Det har alltid varit tur att Leopold funnits när vi inte haft någon annan som kunnat hjälpa oss.

Bill Jag går och hämtar honom.

Madeleine Vem är denne Leopold?

Stanton Vår allt i allo. Han har alltid tjänat familjen, och han är hur skum som helst.

Sylvester Han måste vara äldre än oss alla men verkar yngre.

Cavendish Han är nästan tidlösheten själv. Vi har alltid förbryllats av honom och fruktat honom för hans okända hemligheter, men han är den totala pålitligheten.

Dorothy Redan farfar kallade honom familjens beskyddare och förbjöd oss att någonsin avskeda honom.

Martha Han har aldrig svikit oss.

Bill (återkommer)

Stanton Fick du inte tag på honom?

Bill Jodå. Han kommer här.

Leopold (inträder) Mrs North, har något hänt?

Madeleine (skriker och svimmar)

Martha (förklarar) Vi har fått en ny medlem i familjen.

Leopold (djupt berörd) Ja, jag ser.

Dorothy Leopold, vi har förlorat Sheila, som försvunnit in i 1600-talet. Hur kan vi få henne tillbaka?

Leopold Det låter som ett fysiskt problem av den intrikataste natur.

Cavendish Det är det också. Men problemet är att vi måste lösa det.

Leopold Jag förstår. (*begrundar situationen. Damerna försöker väcka Madeleine till liv bl.a. med att fläkta frisk luft i ansiktet på henne. Stanton och Bill diskuterar inbördes. Sylvester betraktar ömsom Madeleine och ömsom Leopold och försöker förstå sambandet. Mrs North kastar sig helt uttröttad tillbaka.*)

Scen 2.

Caleb Broder Seth, vi har problem.

Seth Det har vi alltid. Vad är det nu?

Caleb Den där häxan.

Seth Vad har hon nu hittat på?

Caleb Det har hänt något mycket märkligt med henne.

Seth Har hon hängt sig? Förvandlat sig till en groda? Gått upp i rök?

Caleb Nej, det är värre än så.

Seth Har hon flugit sin kos?

Caleb Hon är inte längre där, men det sitter en annan dam där i hennes ställe.

Seth (upprörd) Vad är det du säger?

Caleb Se själv.

Seth Lås upp åt mig, så får jag se.

Caleb (läser upp dörren till en cell, där Sheila sitter fastkedjad med händerna fast i väggen upptill och fötterna i bojar nertill.)
Se själv.

Seth (upprörd) Vad skall det här betyda?

Caleb Det är fel person.

Seth Vad har ni gjort av häxan Madeleine North, min gunstige fröken?

Sheila Jag har inte gjort henne något. Jag vet inte vem hon är.

Seth Och vem är ni?

Sheila Mitt namn är Sheila Stanton.

Seth Varför har ni så konstiga kläder? Är ni också en häxa?

Sheila Inte alls. Befria mig, så skall jag gärna besvara era frågor.

Seth (till Caleb) Tror du vi vågar befria henne?

Caleb Hon ser ofarlig ut.

Seth Madeleine var livsfarlig, men jag tror inte den här är lika smittad. Men var tusan är Madeleine?

Caleb Hon verkar ha kommit undan men satt en annan dit i sitt ställe.

Sheila Ni måste vara puritaner.

Seth Här är alla puritaner. Är inte du det?

Sheila Dess värre är jag nog inte det riktigt ännu.

Caleb Hon verkar resonabel. Jag tycker vi låser upp henne.

Seth Hämta broder Jonathan först. Här tar vi inga risker. Han får avgöra om den här också är en häxa eller inte. (*Caleb går.*)

Sheila Varför tror ni att Madeleine var en häxa?

Seth Alltså känner du henne?

Sheila Inte alls. Jag har aldrig sett henne. Men jag har deltagande med alla som döms och bränns oskyldiga på bål.

Seth Häxor är aldrig oskyldiga.

Sheila Varför var Madeleine skyldig?

Seth Därför att hon förhäxade folk.

Sheila På vilket sätt?

Seth Hur ska jag kunna veta det? De blev fördärvade bara genom att hon tittade på honom.

Sheila Det låter som vidskepelse för mig.

Seth Men du har inte samma farliga blick. Här kommer nu broder Caleb med broder Jonathan.

Jonathan Nya häxkonster alltså. Vid Jesus heliga moder, vi skulle ha bränt henne genast. Nu har hon alltså kommit undan.

Caleb Men vad skall vi göra med denna helt främmande dam?

Jonathan Ja, det är just problemet. Först måste vi ta reda på vem hon är och var hon kommer ifrån. Vem som helst kan ju se på henne att hon varken är härifrån eller puritan.

Caleb Varifrån kommer ni, fröken?

Sheila Var är vi?

Jonathan Nära Seagrave mellan Devonshire och Cornwall.

Sheila Då är det samma plats.
Seth (till de andra) Vad menar hon?
Sheila Jag kommer härifrån men från en annan tid. Jag har hamnat här av misstag.
Caleb En annan tid?
Seth Vem kan tro på det?
Jonathan Vilken tid då?
Sheila Jag kommer från framtiden, från år 1996. De kläder jag har på mig är den tidens kläder.
Caleb Hon kommer från framtiden.
Seth Sådant händer bara inte.
Jonathan Och Madeleine? Har hon då hoppat in i framtiden och tagit din plats där?
Sheila Det ser inte bättre ut.
Seth Vi måste få henne tillbaka.
Jonathan Saken är helt klar. Madeleine har bytt plats med dig i framtiden. Vi måste få henne tillbaka, ty enligt lagen är hon dömd till att brännas på bål. Lagen måste ha sin gång. Vårt enda sätt att få henne tillbaka är genom er. Alltså behåller vi er tills hon kommer tillbaka. Ni har säkert inte kommit hit frivilligt, varför det måste vara i ert intresse att hjälpa oss få henne tillbaka. Jag hoppas därför ni vill samarbeta.
Sheila Jag ska gärna göra allt jag kan för att hjälpa er. Jag är läkare.
Caleb Hon är läkare.
Seth En kvinnlig läkare? Omöjligt!
Caleb Det blir kanske möjligt i framtiden.
Jonathan Från vilken tid sade du att du var?
Sheila 350 år i framtiden.
Seth Otroligt!
Jonathan Men mycket tyder på att hon talar sanning. Sådana lögnare hittar man inte på, och hon har inga motiv att ljuga.
Seth Såvida hon inte är Madeleine fast i en annan hamn.
Caleb Det ser du väl att hon inte är.
Jonathan En högst märkvärdig persontransubstantiering och förväxling har ägt rum tvärs genom en tidrymd av 350 år. Detta är ett unikt fall som måste utredas.
Sheila Vårt samarbete skulle underlättas mycket om ni tog bort dessa bojor.
Jonathan Hon har rätt. Lås upp henne.
Seth Men vad skall byrådet säga?
Jonathan Jag tar ansvaret. Hon vill samarbeta. Det ville inte Madeleine. Alltså behöver denna dam inte utsättas för samma behandling som Madeleine.
Caleb (läser upp Sheilas bojor) Jag beklagar det besvär ni utsatts för, fröken.
Sheila Tack. Det var ingens fel. Det var bara en olycklig tillfällighet.
Jonathan Men hon skall ändå givetvis underkastas alla våra provningar. Bakbind henne så att hon inte flyr. (*Seth bakbinder henne.*)
Sheila Vad tänker ni göra med mig?
Jonathan Ni måste föras inför rådet och där underkastas alla de vanliga provningar varigenom häxor tvingas bekänna färg. Ni måste bekänna allt. Var beredd på det.
Sheila Under tortyr?
Jonathan Om det behövs.
Seth Om vi inte får tillbaka Madeleine måste vi bränna er på bål i hennes ställe.
Jonathan Därför är det bäst att ni samarbetar med oss så att vi får tillbaka häxan Madeleine.
Sheila Så att ni kan bränna henne på bål?

Seth Ja, givetvis.
 Jonathan Det är lagen, fröken.
 Sheila (*suckar*) Ni gör det inte lätt för någon av oss, men jag skall hjälpa er alla så gott jag kan.
 Jonathan Det är säkrast för er själv. För henne till rådet!
 (*Caleb för ut Sheila.*)
 Seth Tror du verkligen på hennes historia?
 Jonathan Hon har en historia, och den kan vara sann. Du ser ju själv att det inte är Madeleine längre. Hon har en förklaring till vad som har hänt. Har du en bättre förklaring?
 Seth Nej.
 Jonathan Där ser du.

Scen 3.

Stanton Hon vaknar till liv. Faran är över.
 Bill Du menar, nu börjar faran.
 Stanton Hade du hellre sett henne död?
 Bill Nej, men jag hade hellre sett Sheila. Inser du inte att vi har fått ett olösligt problem på halsen?
 Madeleine (*waknar till*) Var är jag?
 Dorothy Säg oss nu, fröken, vad har ni gjort av Sheila?
 Stanton Det förstår du väl, Dorothy, att det inte var hennes fel. Hon kom ju inte hit frivilligt.
 Dorothy Men det var hon som kallade på hjälp och vi som hjälpte henne.
 Sylvester Alltså har vi oss själva att skylla.
 Stanton Du menar att Sheila har sig själv att skylla, som åkte dit.
 North Vi är alla oskyldiga. Det är en fatal olyckshändelse som ingen kan hållas ansvarig för då ingen kontrollerade eller önskade den. Möjligen var det mitt fel som tog i för hårt.
 Bill Jag varnade er, moster, för att ta i för hårt.
 North Jag beklagar obehaget.
 Madeleine Det gör inget. Ni räddade mitt liv.
 Martha Men vi offrade kanske Sheilas.
 Cavendish Var är hon nu? Vet ni det, fröken Madeleine?
 Madeleine Förmodligen i samma belägenhet som jag var tidigare, fjättrad till händer och fötter och inväntande en avrättning på brinnande bål.
 Stanton Vad sägs om det, Bill?
 Bill Och vad tusan gjorde ni för att hamna i en sådan sits?
 Madeleine Jag var oskyldig.
 Martha Det var alla häxor som avrättades.
 Stanton Du tycks veta något om saken, Martha.
 Martha Jag vet allt om häxor.
 Sylvester Men frågan är hur vi skall få Sheila tillbaka hit utan att skicka Madeleine tillbaka till bålet.
 Martha Just det.
 Madeleine Jag vet bara en som skulle kunna hjälpa oss med detta.
 Cavendish Säg vem.
 Madeleine Leopold.

Bill Gårdvaren?
Stanton Varför inte? Han har alltid gjort allt skitjobb här.
Cavendish Hur skulle han kunna hjälpa oss?
Madeleine Ni behöver ingen hjälp. Det är bara jag och Sheila som behöver det.
North Vad säger Leopold själv?
Leopold Be mig inte om det omöjliga, fröken.
Madeleine Det är omöjligt för alla utom för dig.
Leopold Och varför skulle det vara möjligt för mig, en vanlig dödlig som alla andra?
Madeleine Det vet du själv, Leopold.
Bill De måste ha känt varandra i ett tidigare liv.
Sylvester Här är sannerligen en hund begravnen.
North Kan ni få Sheila tillbaka till oss, Leopold, utan att Madeleine försvinner?
Leopold Nej.
Stanton Klart svar.
Cavendish Ursäkta mig nu ett ögonblick, allesammans, men börjar inte det här bli en aning flummigt? Vi vet ju inte ens var Sheila är. Vi vet bara att hon försvunnit. Och hur vet vi att Madeleine här talar sanning när hon berättar om sina bravader som dödsdömd häxa? Och även om hon var det, vad talar för att Sheila nu är det i stället? Allt det här kan ju mycket väl vara fantasier, och Madeleine här kan vara en bedragerska.
North Vi måste ta för givet att Madeleine talar sanning, ty vi har ingenting annat att gå efter. Tror ni inte på Madeleines historia kan vi aldrig få Sheila tillbaka.
Stanton Instämmer.
Cavendish Jag ville bara testa er. Ingen teori håller om den inte bestrids.
Sylvester Vad vet du om saken, Leopold?
Leopold Ingenting.
Madeleine Han ljuger.
Leopold Berätta då, fröken Madeleine, vad ni vet om saken som ni ännu inte har berättat.
Madeleine Det vet du mycket väl att jag inte kan göra.
Sylvester Vi närmar oss tydligen det onämnbara.
Bill Ingenting är så allvarligt som det verkar. Allt det här är troligen bara en baggis.
Martha Varför löser du den inte för oss då, Bill?
Cavendish Jag är trött och vill gå och lägga mig.
Stanton Samma här.
Bill Det första vettiga någon har sagt idag.
Sylvester Kanske vi alla drar oss tillbaka och helt enkelt sover på saken.
North De flesta tycks vara eniga om saken.
Martha Inte mig emot. Vi är alla medtagna.
North Se på stackars Dorothy. Hon har somnat redan.
Stanton Vakna, Dorothy. Det är dags att gå och lägga sig. (*väcker henne*)
Dorothy (vaknar) Va?
Leopold Jag sover illa och stannar gärna uppe och pratar med någon om saken om någon vill det.
Madeleine Låt oss då tala med varandra, Leopold.
North Bra. Vi lämnar er två ensamma, så får ni göra upp i godo och helst lösa alla familjens problem.
Stanton Vi går, Bill.
Martha God natt, allesammans.

Sylvester Må den som kan sova gott. Det är fullmåne ute.

Martha Det syns inte genom dimmorna.

North Kom, doktor Cavendish. Godnatt, mina vänner.

(*Alla önskar varandra god natt och lämnar, utom Madeleine och Leopold.*)

Leopold Det var länge sedan, Madeleine. Jag trodde aldrig jag skulle få se dig igen.

Madeleine Vad gör du här, Leopold? Har du också hoppat genom tiden?

Leopold Nej, jag är helt naturlig. Det vet du.

Madeleine Jag vet vad du menar med naturlig.

Leopold De andra tror att det var de som fick dig hit, men jag tror det var jag.

Madeleine Och varför skulle du vilja ha mig hit, du som klarat dig utan mig så länge?

Leopold Jag har saknat dig i 350 år, Madeleine.

Madeleine Kom inte och säg att du fortfarande älskar mig.

Leopold Jag älskar dig fortfarande, Madeleine.

Madeleine Och du har naturligtvis inte haft någon annan under alla dessa 350 år.

Leopold Du var alltid den enda för mig, Madeleine.

Madeleine Hur kan en så hopplöst överlägsen person som du låta så hopplöst patetisk, Leopold?

Leopold Håna mig inte. Jag är bara mänsklig.

Madeleine Och därmed har du stämplat mig med din omänsklighet för evigt.

Leopold Jag rår inte för min egen natur.

Madeleine Du menar att du aldrig kunnat behärska den eller kontrollera den.

Leopold Ingen kan behärska eller kontrollera naturen. Den följer alltid sina egna oskrivna lagar som ingen någonsin kan tolka eller förstå.

Madeleine Det var länge sedan jag kände odörerna från din kropp och klibbigheten från ditt hår. Det ser lika tjockt och kraftigt ut fortfarande. Det finns ingenting mera motbjudande i kärlek för en kvinna än flintskalliga män eller rakade hjässor. Låt mig få känna igen hur det kändes, Leopold.

Leopold (omfamnar henne varmt) Min älskade, hur kunde du någonsin tro att jag skulle släppa ditt fall? Det har hållit mig levande i alla dessa år. Aldrig en dag har jag upphört att tänka på dig och grubbla över en lösning.

Madeleine Du tycks ha funnit den. Men en annan åkte dit i mitt ställe. Vem är hon?

Leopold Sheila Stanton, en duktig läkare. Det var inte meningen att hon skulle få sitta emellan.

Madeleine Men hon gör det, och vi måste få henne ur knipan. De där puritanerna är inga roliga gubbar.

Leopold Påminn mig inte om dem. Jag är medveten om den pinsamma situationen. Vad tror du de gör med henne?

Madeleine De kommer att utsätta henne för samma rigorösa förhör och metoder som jag. Och om jag inte kommer tillbaka kommer de att bränna henne. Sedan har du ett nytt offer på ditt samvete genom nya sekler.

Leopold Men hur kan vi få henne hit utan att du åker dit tillbaka?

Madeleine Det är ditt problem, Leopold. Vi är bara dina offer. Sov på saken om du kan. Det ämnar jag själv göra nu och gott. (*går*)

Leopold Välkommen tillbaka till livet, Madeleine. Kan jag lyckas med en så kan det gå med flere.

Scen 4.

domaren Får vi be den anklagade resa sig.

(*Sheila reser sig från en bänk.*)

Vad heter ni?

Sheila Sheila Stanton.

domaren Och ni påstår att ni är läkare till yrket?

Sheila Jag *är* läkare till yrket.

domaren Är ni medveten om de oerhörda anklagelser som riktas mot er?

Sheila Ers nåd, det skulle vara betydligt lättare för mig att få samarbeta med er om jag inte hålls bakbunden.

domaren Ni hålls bakbunden för att man tror er om att kunna utföra farliga häxkonster i obundet skick.

Sheila Jag garanterar er att jag ej kommer att försöka några tricks.

domaren Och vad har vi för garanti att ni ämnar hålla ert ord?

Sheila Det faktum att jag inte är någon häxa.

domaren Ni hävdar alltså att ni är oskyldig?

Sheila Ja.

domaren Får vi be rättstjänaren avlägsna den fängslades rep, så att hon må friare kunna tala och försvara sig i rättvisans namn. (*Så sker.*)

Sheila Tack, ers nåd.

domaren Herr åklagare, ert vittne.

åklagaren (reser sig) Miss eller mrs Stanton?

Sheila Doktor Sheila Stanton.

åklagaren Miss eller mrs?

domaren Ni ombedes besvara frågan, Sheila Stanton.

Sheila Miss.

åklagaren Jungfru eller ungmö?

Sheila Gör det någon skillnad?

domaren Den anklagade ombedes besvara frågan.

Sheila Jungfru och ungmö.

Caleb (för sig) Ypperligt svar. Inget snack om saken.

åklagaren Det framgår ur vittnesmålen att ni ramlat hit av en olyckshändelse från en avlägsen framtid belägen närmare exakt 348 år framåt i tiden. Är detta riktigt?

Sheila Ja, det är tyvärr alldeles riktigt.

åklagaren Men bästa fröken, det är alldeles omöjligt. Sådant gör man inte. Det är alla här överens om.

Sheila Det är ingenting jag har gjort. Det är någonting som har hänt.

åklagaren Ni är alltså oskyldig till att ha ramlat hit från framtiden?

Sheila I princip, ja.

åklagaren Vad menar ni med 'i princip'?

Sheila De facto. Ingen ville det och allra minst jag.

åklagaren Ändå hände det. Kan ni förklara hur eller varför?

Sheila Nej.

åklagaren Den enda möjliga förklaringen är att ni måste ha gjort något själv för att åstadkomma detta, och för att åstadkomma något sådant måste ni besitta övernaturliga krafter, vilket gör er till en häxa.

advokaten Protest.

domaren Master Joshua, var snäll och motivera er protest.

advokaten Fröken Sheila, en alternativ möjlighet till vad som har hänt vore att alltsammans skulle vara ett misstag. Ni kanske inte alls kommer från framtiden utan har placerats här av dem som bortförde den tidigare anklagade och dömd Madeleine. Ni kanske bara inte kommer ihåg vad som hände och är något förvirrad. Har ni något belägg för att ni kommer från framtiden utom kläderna?

Sheila Ingenting som skulle övertyga er.

domaren Det pågår just nu ett inbördeskrig i landet, och konungen Charles I är puritanernas fånge. Om ni är från framtiden måste ni veta hur det slutligen gick i detta krig.

Sheila Cromwell lät halshugga kungen.

åklagaren Praktfullt. En profetia. Alltså är hon en häxa.

advokaten Hon kan ha hittat på det som allting annat. Alla vet att kungen är i underläge och att våra rundhuvuden vill göra sig av med honom en gång för alla. Det är lätt att dra den slutsatsen att Cromwell kommer att avrätta honom, och de flesta har gjort det.

åklagaren Jag yrkar på att häxan genomgår vattenprovet.

domaren Så att ni kan bränna henne om hon överlever, broder Matthew?

åklagaren Det är praxis.

domaren Häxan Madeleine överlevde vattenprovet och skulle brännas när vi fann henne utbytt av högre makter mot denna charmerande jungfru. Vad händer om hon också blir utbytt just när ni skall bränna henne, broder Matthew? Detta kedjefall börjar bli pinsamt för oss.

advokaten Fröken Sheila har hela tiden hävdad att hon aldrig känt Madeleine eller ens vetat hur hon såg ut. Om hon talar sanning är det ett bevis på hennes oskuld.

domaren Men hur vill ni bevisa det beviset, master Joshua?

åklagaren Jag kräver att den anklagade återbördar häxan Madeleine till oss eller också blir bränd på bål i häxan Madeleines ställe.

domaren Så ni vill ha Sheila Stanton dömd för Madeleines brott bara för att Madeleine inte är tillstädes, broder Matthew? Det är inte heller i enlighet med lag och rättvisa, såvida ni inte vill skapa ett abnormt prejudikat.

advokaten Jag föreslår att fallet undersöks närmare tills fröken Madeleine återkommer.

domaren Det är ett rimligt krav, men hur länge skall vi vänta?

åklagaren Vi kan inte vänta och dalta med häxan här. Hon skaffar oss tillbaka häxan Madeleine, eller hon får ta häxan Madeleines ställe.

domaren Eftersom ingenting kan bevisas ajourneras rättegången i väntan på resultat av vidare undersökningar i detta högst märkliga fall. Den anklagade blir fri mot borgen av 30 pund på villkor att hon förblir anträffbar dagligen och villigt samarbetar med rättvisan.

Sheila Varifrån skall jag få pengar? Jag kom hit tomhänt.

advokaten Vi hjälper dig.

Sheila Tack, master Joshua.

Caleb Vi är många som står på din sida, fröken, mot överheten, mot de tjugatiga häxprocesserna och mot hela inbördeskriget.

Jonathan Vakta din tunga, broder Caleb.

Caleb Jag säger bara vad vi alla tänker.

Seth Tala för dig själv.

Sheila Jag ska hjälpa er alla. Och kom gärna till mig om ni har underliga sjukdomar. Jag är läkare och kan kanske hjälpa er.

Caleb Ni är god, fröken.

advokaten Vi står alla på er sida.

Caleb (försiktigt) Ni kanske rentav kan befria oss från Cromwell?

advokaten Nej, Caleb, inte politik, inte ännu.

Caleb Men hon har kanske extraordinära förmågor och kan kanske hjälpa oss, som Madeleine. I så fall måste det ju utnyttjas.

advokaten Det var just sådana spekulationer som satte dit Madeleine, Caleb. Börja inte hela eländet om från början igen.

Sheila En sak i sänder, broder Caleb. Först måste jag tillbaka hem till framtiden.

Caleb Vi håller er gärna kvar här.

Sheila Jag är rädd för det. Men vad hände egentligen med Madeleine, och vem var hon?

advokaten Det är en lång historia. Den som kände henne bäst var en skum figur som alltid har förekommit här och tjänat familjen North. Det går många underliga rykten om honom, och diskussionen handlar i regel om han är familjens skyddsande eller onda genius.

Sheila Vem är han?

advokaten Deras pålitliga gårdvar, som verkar något för pålitlig för att vara fullt tillförlitlig.

Sheila Vad heter han?

advokaten Leopold. Här är han, för resten. (*Leopold inträder.*)

Sheila Vi möts igen, Leopold. Ligger ni bakom allt det här?

Leopold Tvärtom. Jag har försökt förhindra det.

advokaten Känner ni varandra?

Sheila Nej.

advokaten Men ni kände genast igen Leopold.

Sheila Ingen känner Leopold.

Leopold Allra minst han själv.

Sheila Vad gör ni här, Leopold?

Leopold Tjänar familjen, som jag alltid har gjort.

Sheila Om ni tjänar familjen, så fixar ni mig ut ur denna klämma.

Leopold Det vore min högsta önskan att kunna göra det.

Sheila Vad hindrar er?

Leopold Innan ni kom hit försökte jag rädda Madeleine. Jag trodde jag hade lyckats, men så var saken i stället mera komplicerad.

advokaten Hade ni något med Madeleines försvinnande att göra?

Leopold Nej, jag önskade det bara.

advokaten Och fick en annan dam i stället.

Leopold Det ser inte bättre ut.

advokaten De andra har gått ut. Det kanske är bäst att jag låter er två rådgöra. Det bästa vore, Leopold, om ni kunde få även denna dam att försvinna utan att vare sig hon eller Madeleine eller någon annan uppenbarade sig i hennes ställe.

Leopold Jag håller fullständigt med er, master Joshua.

advokaten Lycka till då. (*går*)

Sheila Hur gick nu detta till?

Leopold Försök förstå det rätt, miss Sheila. Jag och Madeleine är från en förfluten tid. Ni är från framtiden.

Sheila Men ni finns även i framtiden.

Leopold Påminn mig inte om det. Försök bara förstå dilemmat. Jag och Madeleine älskade varandra. Hon var enda dottern till familjen North. Hon ansågs plötsligt besitta övernaturliga förmågor och anklagades som häxa. Hon utsattes för

vattenprovet, alltså hon nedsänktes fastbunden i en stol under vattnet, och om hon då skulle drunkna skulle hennes oskuld vara bevisad. Om hon överlevde vattenprovet skulle det vara beviset för att hon var häxa. Hon överlevde. Alltså dömdes hon till att brännas på bål. Jag sökte förtvivlat efter vilka medel som helst till att rädda henne men kunde bara finna en instans i världen att överklaga till: framtiden. Alltså hade jag inget annat val än att ta framtiden till hjälp.

Sheila Så ni fann något hemlighetsfullt sätt att kunna manipulera er själv genom tiden?

Leopold Nöden har ingen lag. Jag hade inget val. Det var det enda sättet.

Sheila Så förtvivlad ni måste ha varit.

Leopold Det finns ingen större mänsklig kraft än vad som kan uppåddas genom den mänskliga förtvivlan.

Sheila Så ni fick Madeleine in i framtiden men mig hit i stället.

Leopold Ett oförklarligt naturfenomen. Ni måste ha känt ett så starkt medlidande och empati med Madeleine, att när tidsrymderna öppnade sig sögs ni ner till hennes tid av samma kraft som sög henne in i framtiden, som en sorts utjämnande och balanserande motkraft. Jag kan ej förklara det på annat sätt.

Sheila Och allt detta har vi att förklara för de vidskepliga och bigotta puritanerna.

Leopold Man kan inte försöka något hopplösare. Jag kunde hoppa till framtiden men ej få en puritan att inse Madeleines oskuld.

Sheila Hon var skyldig till kärlek med er.

Leopold Är kärlek en synd?

Sheila Vår familj är av högsta börd. Har ni någon börd?

Leopold Jag är bara en bastard med zigenarpåbrå.

Sheila Så ni är trollkarlen som förhäxade Madeleine, så att hon komprometterades varpå ni fixade mig 350 år bakåt i tiden.

Leopold Jag pläderar skyldig, men vi måste göra det bästa av saken.

Sheila Fixa mig då tillbaka till framtiden, och låt även Madeleine få stanna där.

Leopold Jag kan bara se ett sätt på vilket det skulle kunna gå.

Sheila Hur då?

Leopold Ni även måste älska mig.

Sheila Ni har en djup och svårdefinierad attraktionskraft. Ger man sig åt er har jag en känsla av att man blir er slav för evigt.

Leopold Madeleine fann det slaveriet ljuvligt.

Sheila Om det är enda vägen, så älska mig då, Leopold.

Leopold Men ni är jungfru.

Sheila Än sen då?

Leopold Jag vill inte ta något ifrån er som ni ej kan få tillbaka.

Sheila Själens är jungfrulig i evighet om man bara värnar om den. Kroppen spelar därmed ingen roll.

Leopold Följ med mig då in i evigheten, Sheila.

(älskar henne)

Sheila Jag tror jag vet hur vi kan få Madeleine tillbaka hit utan att de avrättar henne.

Leopold Nå?

Sheila Vi ställer det som villkor att hon bara kan komma tillbaka om de lämnar henne i fred.

Leopold Tror du de går på det?

Sheila Om vi kan få dem att ge sitt ord så håller de det.

Leopold Det är det jag tvivlar på.

Sheila Är det inte värt ett försök?

Leopold Du menar, att vi får Madeleine tillbaka hit och dig tillbaka med mig i framtiden utan henne?
Sheila Någonting ditåt.
Leopold Det är värt att tänka på, Sheila.

Akt II scen 1.

Madeleine Det är inte rätt att jag ska vara här ensam i en främmande tid som jag inte begriper något av och inte kan lära mig att hantera. Jag måste tillbaka till 1600-talet, och ni måste hjälpa mig dit, så att Sheila kan komma tillbaka, för annars blir hon bränd på bål.
Martha Vill du hellre bli bränd på bål, Madeleine?
Dorothy Vi vill inte skicka dig tillbaka, och du är i goda händer här. Vad vi måste göra är att få tillbaka Sheila utan att du återvänder dit.
Bill Du är i goda händer här, Madeleine. Vi är redan ett antal män som håller av dig. Du kan känna dig betydligt tryggare här än varifrån du kom.
Sylvester Instämmer.
Stanton Alla män som känner dig är eniga därom, Madeleine.
Madeleine Det är inte det saken gäller. Jag vill inte att Sheila skall offras i mitt ställe. Det kan jag aldrig leva med.
Stanton Sheila är en frigjord gammal ungmö.
Bill Säg inte det. Det är bara du som gett upp med henne.
North Ni har alla rätt. Madeleine får inte återvända, men vi måste få Sheila tillbaka hit.
Madeleine Det går bara på ett sätt.
North Hur?
Madeleine Låt Leopold få delta i en seans.
Stanton Leopold? Den gubben tror inte på sådant.
Bill Låt honom få vara med. Det kan ju inte skada.
Cavendish Risken är att Madeleine vet vad hon talar om.
Dorothy Vi måste nog våga försöket.
Martha Är Leopold redo?
North Han ställer alltid upp för oss vad det än gäller.
Stanton Kalla på honom då.
Cavendish Jag går och hämtar honom. (*går*)
Martha Kan vi verkligen ta med honom in i detta?
Dorothy Har vi något val?
Bill Han kan inte göra någon skada. I värsta fall saboterar han bara seansen. Något värre kan han inte göra.
Martha Jag tvår mina händer. Det blir på ert ansvar.
Madeleine Det blir på mitt ansvar.
North Nej, det blir på alla seansdeltagares ansvar, och om någon sedan bryter seansen sker det brottet på hans eget ansvar.
Dorothy Vi litar på dig, moster. Du är den enda trygga i familjen.
North Nu kommer de. (*Cavendish återvänder med Leopold.*)
Leopold Har jag förstått saken rätt, att ni avser att använda er av mig i en spiritistisk seans?
North Nej, Leopold, du är bara inbjuden att delta.
Madeleine Jag har insisterat därpå, Leopold.

Leopold Jag förstår. Det ger mig inget val. Men jag måste varna er. Vad som helst kan hända.
Cavendish Vi är medvetna om riskerna, Leopold., Varsågod och tag plats.
North Är alla redo?
Stanton Vi är alla i era trygga händer, mrs North.
North Då öppnar jag porten till andevärlden. Låt era sinnen öppnas. Flyt ut i eteroceanen. Låt ingenting hindra eller hämma era tankar. Bliv ett med universum och välkomna andarna, ty de är varken onda eller goda utan bara levande. Må ingen bryta cirkeln nu förrän någon måste, och må han då göra det på egen risk. (*Mörker och scenväxling.*)

Scen 2.

domaren Miss Sheila Stanton, vad menar ni med att ställa oss villkor? Hur understår ni er? Det är vår sak att ställa er inför våra krav och villkor, inte tvärtom. Inser ni inte att ni är dödens om ni inte skaffar oss tillbaka Madeleine North?
Sheila Menar ni således att ni kräver av mig att jag skall ge er denna Madeleine North bara för att ni ska få bränna henne som häxa fastän hon är oskyldig?
domaren Hon är inte oskyldig eftersom hon har dömts skyldig.
Sheila Av en partisk domstol utan andra bevis än kristen vidskepelse?
domaren Ni låter precis som hon och lika hädisk.
Sheila För att jag säger sanningen.
domaren Vad är sanning?
Sheila Att Madeleine North bara är en vanlig kvinna utan möjlighet och rätt att försvara sig i ert manssamhälle, varför minsta anklagelse mot henne räcker för att få henne dömd till döden som häxa för ingenting.
åklagaren Herr domare, detta är icke acceptabelt.
domaren Den anklagade har rätt att försvara sig men ingen rätt att förakta domstolen.
Sheila Jag föraktar inte domstolen. Jag anklagar den för justitiemord i Madeleine Norths namn som hennes advokat då hon inte hade någon annan.
advokaten Fel. Hon hade flera.
Sheila Men ingen som kunde föra hennes kvinnliga talan.
domaren Miss Sheila Stanton, om ni verkligen kommer från framtiden bävar jag av skräck inför denna framtid som frambringar så vältaligt trotsiga och omöjliga kvinnor som ni, som ingen man kan få bukt med. Ni är ett rivjärn. Gud bevar oss män i framtiden för sådana kvinnor som ni. Därmed har jag kommit fram till domen. Ni dömes härmed till att brännas på bål som häxa i morgon i gryningen såvida ni inte lyckas återföra Madeleine North till oss, ty så länge hon är försvunnen är ni den enda som i någon mån kan hållas ansvarig för hennes försvinnande. Bakbind henne som häxa och för henne tillbaka till hennes cell.
Sheila Detta är utpressning! Ni försöker tvinga mig att skaffa er tillbaka ert offer med att skrämma mig med döden!
domaren Alldeles korrekt, frun. Ge oss tillbaka Madeleine North, eller ni bränns i hennes ställe.
Sheila Leopold! Säg något!
domaren Han kan lika litet rädda er som han kunde rädda Madeleine, hur mycket ni och hon än har lyckats snärja honom.
Leopold Än finns det hopp, Sheila. Jag sviker dig lika litet som jag har svikit Madeleine.

domaren Fagra ord. Domen står fast. För ut fången. Rättsförhandlingarna är avslutade. *(slår med klubban och reser sig)*
advokaten Vi är alla med dig, Sheila, liksom vi var med Madeleine.
Sheila Hyckla lagom. Ni är puritaner allihop och frossar i att offra syndabockar för era egna korrupta laster.
Seth Ut med henne!
Jonathan Hon har satt sin sista potatis.
domaren Jag beklagar, miss Stanton, men jag gjorde vad jag kunde för er, men ni behagade reta rätten.
Sheila Jag beklagar er.
domaren Vi kommer alla att beklaga er i morgon, såvida inte Madeleine kommer tillbaka, då vi i så fall får beklaga henne i stället.
Sheila Ni får henne aldrig.
domaren Så mycket värre för er.
Seth Täpp till käften på den häxan!
domaren Bålet tystar henne i morgon.
Leopold De vet inte vad de gör, Sheila.
Sheila Nej, så har det alltid varit.
advokaten Det är värre än så. De vet mycket väl vad de gör.
domaren Nog nu! Ut med henne!
(Sheila föres ut, och rätten upplöses.)

Scen 3.

Dorothy Vad ser ni, moster?
North Fasansfulla saker. Bara traumata överallt. Alla dessa nödlidande andar som vägrar återkomma till verkligheten i protest mot lidna överväldigande orättvisor.
Stanton Vi måste återfinna Sheila. Är hon där?
North Jag kan inte se klart.
Madeleine Men det kan jag, ty jag vet var man ska söka henne. Ja, jag ser henne. Hon är bakbunden och förs fram som en fånge.
Martha Är du säker på att det är Sheila? Du har ju aldrig träffat henne.
Madeleine Jag känner att det är hon. Det kan inte vara någon annan än hon. Det är väl Sheila vi ser, Leopold?
Leopold Jag ser henne även. Hon är i nöd. Hon har hamnat i 1600-talet i Madeleines ställe. Nu skall de avrätta Sheila bara för att de inte får avrätta Madeleine.
Madeleine De skurkarna!
North Nu ser jag allting klart. Dimmorna skingras.
Sylvester Berätta vad ni ser, mrs North.
North Jag ser allting övertydligt...
(I en scen bredvid blir det tydligt hur Sheila bakbunden förs ut ur sitt fängelse av Seth och Jonathan.)
Seth Nu ska du brännas, din häxa!
Jonathan Sakta i backarna, broder Seth. Hon är inte död än.
Seth Det ska bli skönt att bli av med förbannelsen över hela vår tid och hela vårt släkte!
Sheila Och du menar då på fullt allvar, Seth, att jag är allena skyldig?
Seth Givetvis!

North De ämnar bränna henne på bål. De binder henne fast vid pålen så att hon omöjligt kan slita sig och staplar ved framför henne. Är detta verkligen verkligt?

Leopold Jag är rädd, mrs North, att det inte kan bli verkligare.

Madeleine Bara jag slipper åka dit igen! Vad som helst men inte det!

Leopold Du är i trygga händer här, Madeleine. Puritanerna kan aldrig skada dig mer.

domaren Innan vi skrider till verket med den rättmätiga avrättningen av denna häxa, på det att hennes trolldom må rensas ut ur landet med eld, är det vår plikt att ge henne en sista chans genom att erbjuda henne en väg till paradiset om hon bara avlägger en full bekännelse och anger sina medbrottslingar i satanismen.

Sheila Och när jag gör det kommer ni väl att strypa mig innan lågorna når mig?

åklagaren Ja, så föreskriver det spanska protokollet.

Sheila Era stackars pajasar. Ni är precis som psykiatrikerna i vår tid, som fördärvar sina patienters hjärnor genom elchocker för deras eget bästas skull enligt hävdvunna rutiner.

domaren Vad pratar hon om?

åklagaren Hon kör med sina obegripliga besvärjelser i hopp om att kunna snärja eller undvika oss.

advokaten Nej, mina bröder, hon bevisar bara ännu en gång att hon faktiskt kommer från framtiden då det troligen är era kolleger hon beskriver därifrån.

domaren Kommer hon från framtiden är hon en häxa och måste hon brännas, ty endast trollkarlar och häxor kan förflytta sig fysiskt genom tiderna.

advokaten Jag är inte så säker på den saken.

domaren Du sviktar i tron, broder Joshua.

Jonathan Men hon har väl ändå rätt till en präst innan hon dör?

åklagaren Tror du inte vi har försökt rädda henne?

Sheila Rädda er själva i stället från vidskepelse och övertro, men anlita läkare i stället för präster, för prästerna kan bara svamla.

domaren Nu hädar hon igen!

Seth Är det inte dags att tända på snart?

Stanton Kan ingenting rädda henne?

North Det ser illa ut.

Cavendish Men vi måste väl för helvete kunna få Sheila tillbaka hit på samma sätt som vi blev av med henne? Hon är ju ändå läkare!

Sylvester Inte åkalla helvetet när vi sitter i seans, doktor Cavendish. Då vet vi aldrig vad vi får för ovälkomna gäster på besök.

Leopold Läget är under kontroll, Sylvester. Hit kommer inga onda andar.

Bill Kan moster intyga det?

North Ja, det kan jag, men vi måste göra någonting åt Sheila. Snart sätter de fyr på henne.

Bill I så fall tar det fyr i helvete.

Sylvester Det är den risken jag är rädd för.

Leopold Jag skall göra vad jag kan. Här krävs extrema insatser och resurser. Kom ihåg, att ingen människa är sannare eller mer sig själv än när hon var som bäst.

Stanton Varför säger du det? Står vi i beråd att förlora någon?

Leopold Vi måste rädda Sheila från lågorna.

Martha Vi måste få henne tillbaka.

Leopold Är vi alla med om detta?

Bill Givetvis.

Sylvester Det är klart att Sheila måste komma tillbaka.

Madeleine Jag längtar efter att få träffa henne.

Leopold Då är vi alltså alla överens utan undantag. Då måste det gå. Koncentrera er bara på detta. Bryt inte cirkeln. Tänk bara på att få Sheila tillbaka.
domaren Fallet är hopplöst. Tänd på.
Seth Skicka henne åt helvete!
Jonathan Doktor Sheila, jag ber er för er egen skull att föra Madeleine tillbaka till oss, ty annars måste vi faktiskt tuta på.
Sheila Jag känner inte er Madeleine och kan ingenting göra för henne utom hoppas att hon för allt i världen inte kommer tillbaka till sina mördare.
domaren Då är det kört för er, miss Stanton.
Sheila Nej, det är ni som alla är körda i skallen.
åklagaren Hon fortsätter att håna vår intelligens!
domaren I sanning ett obehagligt stycke.
Seth Nu har jag fått nog! Åt helvete, käringluder! *(tänder på. En kraftig explosion och mycket rök, även bland spiritisterna. Alla ryggar tillbaka av chocken, men cirkeln bryts inte, och puritanerna flyr inte, även om de dråsar omkull.*
När dimmorna skingras är Sheila borta från bålet och har intagit Leopolds plats. Denne är borta.)
Jonathan Men vart tog hon vägen?
Stanton (upptäcker Sheila) Sheila! Välkommen tillbaka!
Sylvester Det var då på tiden!
Cavendish Det var då märkligt! Men var är Leopold?
Bill Han måste ha återgått till sina sysslor i stallet. Han fixade tillbaka Sheila och gick när det var klart.
domaren Spårlöst försvunnen! Nu har två häxor gått upp i rök för oss utan att vi tänt på dem!
åklagaren Det är i sanning en skandal!
Madeleine Äntligen får vi träffas, Sheila. Jag har länge sett fram emot att få träffa er.
Sheila Det är ömsesidigt. Jag är lättad över att få vara tillbaka och att få se er i säkerhet här. Men var är Leopold?
Madeleine Jag tror att han har gjort sitt för den här gången och återvänt till sin egen tid.
Stanton 1600-talet?
Madeleine Ja. Någon där måste ju sörja för att familjen inte dör ut.
domaren Inte ett ord om detta till andra myndigheter. Detta måste tystas ner. Men bådas försvinnanden bevisar bortom allt tvivel att båda faktiskt var häxor, eller vad tror ni, master Leopold?
Jonathan Var har ni varit, broder Leopold? Ni skulle ju ha varit här när häxan behövde er.
Leopold Det är svårt att vara på två platser samtidigt. Men jag gjorde vad jag kunde för henne. Nu kan jag inget mera göra.
domaren Håll er i grannskapet, master Leopold. Vi kan ha en del frågor att ställa er framöver beträffande era relationer med de båda försvunna häxorna.
Leopold Jag står till er tjänst. Jag var bara deras tröstare.
advokaten (hemligt) I förtroende, Leopold, kom hon undan?
Leopold Ja, båda har nu kommit undan.
advokaten Bra gjort, broder. *(klappar honom vänskapligt)*
Cavendish Då är väl saken klar. Sheila är återbördad, och Madeleine har vi fått behålla. Vi saknar bara Leopold.
Bill Han klarar sig nog var han än är. Han är ju en man.
Martha Och fåfång som sådan.

Sylvester Män och kvinnor har alltid tävlat med varandra om att nå den högsta graden av fåfänga, Martha, men hittills har de alltid bara överträffat varandra.
North Leopold dyker nog upp igen när vi behöver honom. Han är sådan.
Cavendish Då kan vi väl bryta cirkeln?
Dorothy Ja, det gör vi. (*Genast försvinner den andra scenen. Dorothy skyndar upp och omfamnar Sheila.*) Välkommen tillbaka, Sheila! Hur var det på andra sidan?
Sheila Det kan väl närmast beskrivas som en nära-döden-upplevelse.
Madeleine Ja, jag hade samma upplevelse.
Sheila Vi två har mycket att diskutera, Madeleine.
Madeleine I synnerhet om vi båda råkar vara havande.
Stanton Vad har ni båda haft för er egentligen?
Bill Det vet du väl, broder, vid det här laget, att vi har två riktiga häxor ibland oss?
Stanton Prat. Alla häxor brändes på 1600-talet.
Sylvester Inte Madeleine.
Cavendish Vi står onekligen inför synnerligen gåtfulla mysterier som resultat av våra minst sagt uppskakande seanser. Jag tror jag låter det vara i fortsättningen.
Sylvester Men doktor Cavendish, vi har ju bara börjat.
Cavendish En gammal man som jag föredrar avslutningar. (*går*)
North Vi har gjort nog för idag. Tack, mina vänner, för ert goda samarbete.
Bill När som helst, moster.
Sylvester Nästa gång får vi kanske Conan Doyle till bordet.
Stanton Ingenting är omöjligt.
Sheila (till Madeleine) Kom, syster. Vi måste lära känna varandra.
Madeleine Jag tror vi alltid har känt varandra. (*de går*)
Bill Vad jag behöver är en drink.
Martha Vad jag behöver är vitlök och ett krucifix.
Dorothy Tack, moster, för en underbar seans. Du gör dem alltid så levande och remarkabla.
North Tack, kära barn, men jag är fullkomligt oskyldig.
Sylvester Det är vi alla. Det är därför det händer så mycket.
Stanton Jag håller dig sällskap med drinken, Bill.
Bill Och Leopold? Var blev han av?
Stanton Han har gjort sitt, och vi behöver honom inte mera.
Dorothy Vad vore familjen utan sin gårdvar?
Sylvester Det undrade säkert redan våra förfäder på 1600-talet.
Bill Och vad menar du med det?
North Det får du nog veta i nästa seans, Bill, om du bara håller dig vid dina sinnens fulla bruk.
Bill Vem behöver sina sinnen när man har sin moster?
North Vad jag behöver är en riktig kopp te. Vad sägs om det?
Martha Jo, vi behöver nog alla känna att vi lever.

(*exeunt*)

(Virhamn 24.6.2002)